

[Pia Kjærsgaard]

opfordre de radikale til at satse på i stedet for dette her tåbelige og overflødige forslag.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Niels Helveg Petersen stillede mig spørgsmål og havde forinden været så venlig at sige til mig, at der ville blive stillet spørgsmål, sådan at jeg kunne være forberedt på det. Jeg må dog tilføje, at jeg var taknemlig for, at hr. Niels Helveg Petersen sagde, at han senere ville stille et spørgsmål til justitsministeriets lovfdeling, for jeg er ikke helt sikker på, at jeg fuldt ud kan svare på, hvad hr. Niels Helveg Petersen har spurgt om i dag.

Det vedrørte for så vidt to spørgsmål. Om det ene, sagde hr. Niels Helveg Petersen, at det er en grundfæstet dansk holdning, at der skal være ligelig behandling. Det er rigtigt, i hvert fald for så vidt angår den radio og det fjernsyn, vi har kendt til tidligere – før vi gik ind i en forsøgsperiode. Hvorvidt denne lighedsbetragtning også skal omfatte forsøgsradio eller -fjernsyn, vil jeg gerne have mulighed for, at vi undersøger nærmere i justitsministeriet.

Lighedsbetragtningen er fastslået ved en højesteretsdom. Det er Ugeskrift for Retsvæsen 1960, s. 33 ff, og det er en dom af 13. november 1959. Det var en sag, der blev anlagt i anledning af, at partiet de uafhængige, der ikke var repræsenteret i folketinget dengang, var udelukket fra et vælgermøde aftenen før valget den 14. maj 1957. Højesteretsdom var en enstemmig stadfæstelse af landsretsdommen, hvori der står følgende, som jeg gerne vil citere:

»Ved sagens pådømmelse findes det at måtte lægges til grund, at den stedfundne diskussion i radioen aftenen før valget i forbindelse med transmissionen i fjernsynet har været af stor agitationsmæssig betydning over for vælgerne både i henseende til tidspunktet for udsendelsen og selve iscenesættelsen af denne. Det for et demokratisk samfund afgørende hensyn til en ligelig behandling af alle de i folketingsvalget deltagende partier – et hensyn, som det i særlig grad må påhvile forvaltningen af statsradiofonien at udvise – måtte derfor føre til, at ikke et enkelt af disse partier blev udelukket fra en udsendelse, hvori i øvrigt alle de andre partier deltog.

Idet sagsøgerne efter valglovens § 23 har været berettigede til deltagelse i valget den 14. maj 1957 sammen med de partier, der da fandtes i folketinget, og da der ikke i sagens oplysninger er grundlag for at fastslå, at afgørende praktiske vanskeligheder for sagsøgernes deltagelse i den pågældende radioudsendelse har foreligget, findes sagsøgte, der har ansvaret for de i så henseende truffede dispositioner, at have været ubeføjet til at afskære sagsøgerne fra at deltage i udsendelsen.«

Det er altså rigtigt, at lighedsgrundsætningen her er fastlagt i denne højesteretsdom. Der har også været ombudsmandssager vedrørende tilsvarende spørgsmål; den ene var i forbindelse med en folkeafstemning, og resultatet her har været det samme, nemlig fremhævelse af ligeretsgrundsætningen.

Det andet spørgsmål går mere direkte på lovgivningen og administrationen af det, vi her beskæftiger os med, nemlig forsøgsradio og forsøgsfjernsyn. Jeg kan heller ikke her give noget præcist svar, blot anføre, hvad der er angivet i forbindelse med denne lovgivning, der ikke har taget spørgsmålet op i forbindelse med selve lovforslaget. Men til belysning af det har jeg gennemgået, hvad der er blevet sagt ved behandlingerne og i udvalgsbetænkningen. Ved førstebehandlingen var der vist kun en enkelt, der beskæftigede sig med spørgsmålet om reklame i forsøgsradio og -fjernsyn. Der fremkom en udtalelse i denne henseende fra hr. Søren Hansen, der var socialdemokratiets ordfører under debatten den 6. februar 1981 (Folketingstidende 1980-81, sp. 6216). Hr. Søren Hansen siger her:

»Forslaget betyder et midlertidigt brud på Danmarks Radios monopol. Det har vi intet at indvende imod, men vi noterer os, at en af forudsætningerne herfor er, at reklamefinansieringen, også når det gælder den lokale forsøgsvirksomhed, afvises lige så klart og lige så tydeligt, som det gælder for den øvrige radio- og fjernsynsvirksomhed her i landet.«

I udvalgsbetænkningen er der en tilsvarende udtalelse, men kun fra et mindretal, nemlig socialdemokratiets medlemmer, der siger:

»Et mindretal . . . indstiller lovforslaget til vedtagelse uændret. Mindretallet har under lovforslagets behandling lagt vægt på, at reklamefinansiering af lokale radio- og fjern-